

Birkaç gün önce **Dünya Basın Özgürlüğü** diye bir kutlama yapılmış olmalı! Sosyal bir aktivite olarak, gelişmiş ve gelişmekte olan toplumlar yılın belirli günlerinde anma ve kutlama etkinlikleri düzenlenir. Sanki birtakım düşünceleri ya da olması, uygulanması gereken olguları anımsatmak isterler. Anımsatılması düşünülüyorsa, yapılması istenmiyor demektir! Basın özgürlüğü kutlamaları da bu tip periyodik etkinliklerden biridir.

Basında

özgürlük

vurgusu yapılıyorsa, denetlenip yönlendirilmeye çalışılıyor demektir. Dünyanın dört bir yanında bu sektöre baskı ve tacizler devam etmekteyse de birinciliği Bay muktedire vermişler.

Ülkemizde her zaman olduğu gibi bu dönemde de var olan yönetim anlayışı ile ters düşen basın ve yayın organları çeşitli tehlikelerle karşı karşıya kaldıkları gibi, basın çalışanları ve gazeteciler de benzer durumda bırakılıyor.

Gazetecilik AKP dönemiyle beraber en riskli meslek gurubuna dahil oldu. Çaldığım düdüğü mantığıyla kendi adaletini sağlamaya çalışan iktidar, istediğini saf dışı bırakmak için sözcüğün tam anlamıyla faşist uygulamalar yapabiliyor. Virusden dolayı her türlü sahtekârın ve katilin salıverildiği hapisanelerde kalanlar ise gazeteci ve siyasiler oldu.

Oysaki yürürlükteki kanunlardan bazıları, basın özgürlüğü hakkını, tarif edilen suçlardan ayrı tutacak özel yaptırımlar içerir ki bu da;

Haber taşıma sınırlarını aşmayan ve eleştiri amacıyla yapılan düşünce açıklamaları suç değildir.

Hapiste kalan 90 civarındaki tutuklu ve hükümlü gazeteci, dirençli basının yüz akı iken inatla ve kanunsuz olarak onları içeride tutmaya çalışan iktidarın ise utancı olmalıdır.

Muktedire göre içerdekiler gazeteci değil, teröristmiş. Eli kalem tutanlar mahpus, özgürlük ise eli kanlı olanlara mahsus.